

V

NAAR HET OVERZICHT

V	>
Vahrenhorst, Johann Georg	>
van Gemmeren, Josef	>
Patriottische Vrouwenvereniging	>
Vaticaan	>
Veiling	>
Katoenspinnerij van Velsen	>
Venen	>
Venen rinkelen	>
Vereniging voor Duitse Herdershonden (SV) e. V.	>
Vetter, Augustus	>
Viktoriastraße - Historische huizen	>
Conferentie St. Vincent	>
Visie 2005 - het "grensloze" koor	>
Vogelliebhaber Bocholt und Umgebung e. V.	>
Wereld vogeltentoonstellingen in Bocholt	>
Lucy Vollbrecht-Büschlepp	>
Over de stadsencyclopedie	>

V

— Vahrenhorst, Johann Georg

Johann Georg Vahrenhorst was van 4 januari 1859 tot aan zijn dood op 22 februari 1879 pastoor in de St. George kerk in Bocholt. Hij werd op 9 maart 1847 tot priester gewijd in Münster, was van 1847 tot 1854 pastoor in de Ägidikirche in Münster en werkte daarna als gevangenisapelaan. De nieuwe priester was rusteloos actief.

Bewogen en drukke jaren lagen voor hem. Naast zijn werk als pastoor hield hij zich ook bezig met alledaagse taken. Hij pakte de lang verwachte restauratie van de parochiekerk aan. Ten eerste werd de buitenkant van het gebouw gerenoveerd. Alle schade aan het metselwerk en het dak werd hersteld of vernieuwd. De brandschade uit 1593 en 1745 werd nu eindelijk hersteld. Daarna werd de restauratie van het interieur aangepakt. De beelden, die overgeschilderd waren met een witte kalkkleur, kregen hun oude uiterlijk terug, de communiebank en de preekstoel werden verwijderd en vervangen door nieuwe, stijlvolle exemplaren.

Dit werk nam meer dan 20 jaar in beslag en was nog niet voltooid toen hij in 1879 stierf. Onmiddellijk na zijn aantreden ontsnapte de parochiekerk aan een ernstige ramp. Tijdens een hevig onweer op 17 april 1859 sloeg de bliksem twee keer in de parochiekerk in. Het vuur was echter snel geblust. Er was al lang vraag naar een middelbare meisjesschool. Na officiële goedkeuring op 5 oktober 1866 ging deze wens in vervulling. Pastoor Vahrenhorst kocht een huis naast de toenmalige Paterskirche, waar eerder het gymnasium was gevestigd dat door de Minorieten was gebouwd. Na de opheffing van het klooster werd dit gebouw privé-eigendom.

Pater Vahrenhorst schonk dit huis aan de parochiekerk met de bepaling dat het gebruikt zou worden voor de te bouwen meisjesschool. De school werd geleid door de zusters "Our Lady" uit Coesfeld. Op een bijeenkomst van katholieken in november 1872 stelde hij voor om een katholieke arbeidersvereniging op te richten. Op 8 december werd tot de oprichting besloten en in januari 1873 werd de arbeidersvereniging St. Paulus met 156 leden opgericht. In 1872 voldeed het huis dat in 1853 door kardinaal Diepenbrock aan het St. Agnes Ziekenhuis was geschonken niet meer aan de eisen. Pater Vahrenhorst stelde daarom de bouw van een nieuw ziekenhuis voor, dat in 1875 werd geopend met behulp van gulle giften na een bouwperiode van drie jaar.

De Kulturkampf had ook gevolgen in het katholieke Bocholt met zijn wetten en verordeningen tegen de kerk en haar geestelijken. In mei 1873 vaardigde de staat de "Maigesetze" uit, die tot doel had de kerk onder controle van de staat te brengen. De Pruisische regering richtte zich eerst op de scholen. In uitvoering van deze wetten werden alle geestelijken vrijgesteld van toezicht op de scholen. Pater Vahrenhorst, de inspecteur van katholieke basisscholen, moest ook ontslag nemen. Na 20 jaar in

functie, waarin hij veel dingen voor zijn parochie en voor de stad Bocholt creëerde of vernieuwde, stierf pater Vahrenhorst op 22 februari 1879 op 55-jarige leeftijd.

Lit:

Heinz Terhorst, Chronik der Bocholter Kirchengeschichte 1859/1 p. 247, 1866/2 p.253, Friedr. Reigers, Geschichte der Stadt Bocholt, vol. 2, p. 166 e.v., p. 178, p.204.

Ed. Westerhoff, Tijd van omwenteling, tijd van nieuw begin.

Bocholter Quellen und Beiträge vol. 12, p.5.

Johann Telaar (06.08.10 11:03)

— van Gemmeren, Josef

Josef van Gemmeren werd geboren op 15 april 1921 in Kleef. Hij werd priester gewijd in Münster in 1949 en was toen kapelaan in Klein-Erkenschwick. In 1950 verhuisde hij naar Wesel als kapelaan en godsdienstleraar en uiteindelijk naar Straelen als kapelaan in 1962. Van daaruit kwam hij naar Bocholt als pastoor van Liebfrauen, waar hij op 19 juli 1964 werd geïnstalleerd. Tijdens zijn 25-jarige ambtsperiode werden het gemeenschapshuis St. Martin in Stenern en het centrum voor gezinseducatie aan de Ostwall gebouwd. Van 1971-82 was hij deken van het dekenaat Bocholt. Hij ging met pensioen op 20 augustus 1989. Van Gemmeren bleef in Bocholt en werkte als gepensioneerd priester in de parochie van St. Georg tot aan zijn dood op 12 april 1996.

Op 31 augustus 2000 werd de Van Gemmeren-Weg naar hem genoemd.

— Patriottische Vrouwenvereniging

Op 11 november 1866 stichtte koningin Augusta, de echtgenote van koning Wilhelm I van Pruisen, de Vaderlandse Vrouwenvereniging in Berlijn uit de vrouwelijke helpers van de "Pruisische Vereniging voor de verzorging van gewonde en zieke krijgers" te velde. 20 jaar later, in juni 1886, werd in Bocholt een afdeling van de Vaterländische Frauenverein opgericht. De leden waren "onvereerde vrouwen en maagden" die uit katholieke en protestantse christenen en joden waren samengekomen om samen ontberingen te verlichten. In sectie 8 stond: "De vereniging draagt het rode kruis in een wit veld als insigne." De naam Vaterländischer Frauenverein bestond tot 1938, daarna moesten de actieve vrouwen in het Rode Kruis zich "DRK weibliche Bereitschaft" noemen.

Lit.: Annemarie Rotthues, Duits Rode Kruis op. cit.

Annemarie Rotthues (15.11.06 10:57)

– Vaticaan

Bocholt mag dan nooit de residentie van de pausen zijn geweest, de stad had wel een "Vatican". Niet zo prachtig en rijk aan tradities als in Rome, maar vol met "kunstschaten". En een "Pius" was de huisbaas: het huis van August Cornelius Tangerding stond aan het Westend.

Buiten het huis leidde een hoge houten trap naar de bovenverdieping, de flat van Tangerding. Hij was bevriend met het medisch raadslid Dr Sterneberg, die ook schilder was. Op instigatie van zijn vriend Tangerding schilderde hij altaarstukken voor de altaren van de Corpus Christi- en Weesgegroetprocessies. Maar waar moesten deze altaarstukken de rest van de tijd blijven?

August Cornelius Tangerding schijnt er zo weg van te zijn geweest dat hij ze in huis haalde en er zijn slaapkamer mee versierde alsof het kostbare behangsels en wandtapijten waren. Al snel werd het huis, dat zo vreemd was ingericht, geksterend "Vatican" genoemd en de eigenaar "Pius".

Werner Schneider, In drei Stunden nach England, Rom und Jericho, in: UNSER BOCHOLT, vol. 9 (1958) p. 3, pp. 8-15.

Johann Telaar (20.10.10 10:43)

– Veiling

Het woord komt uit het Nederlands en betekent veilen. De coöperatie werd op 5 maart 1935 opgericht onder de officiële naam "Obst- und Gemüseverwertungsgenossenschaft GmbH zu Bocholt".

De algemene naam was echter Veiling, die ook op de formulieren werd gebruikt. Het doel van deze coöperatie was "het gezamenlijk gebruik van de door haar leden geleverde fruit-, tuinbouw- en groenteproducten en de bevordering van de groente- en fruitteelt".

De eerste voorzitter was de landbouwer Heinrich Nienhaus - Legemann uit Stenern, de directeur was Franz Mayland, een geschoolde tuinier. Aanvankelijk werd er gewerkt in gehuurde panden in de Königstraße. Later werd een stuk land aangekocht in de huidige Meckenemstraße, waarop een nieuw gebouw werd neergezet. In het begin werd er gewerkt zonder veilingklok, zoals vandaag de dag nog steeds gebruikelijk is bij

veilingen. Toen men eenmaal vertrouwd was met de functie en de werking van zo'n klok, werd deze aangeschaft als een grote opluchting voor de veilingmeester. Hoewel de tuinders en boeren die de veilingmeesters bevoorraadden uit een relatief groot gebied kwamen, werden er naast lokale handelaren ook klanten bevoorraad uit het Ruhrgebied. Het werk werd moeilijker door de beperkingen die de Tweede Wereldoorlog oplegde. Naast de bevoorrading van de burgerbevolking moesten ook de gevangenen in het stadswoudkamp worden bevoorraad.

De onvermijdelijke wrijving met de toenmalige machthebbers leidde ertoe dat directeur Franz Mayland werd gearresteerd en drie dagen lang werd ondervraagd. Nadat de boerenleider van het district echter dringend protesteerde "dat de man nodig was om de voedselvoorziening te blijven garanderen", werd hij vrijgelaten. Op 20 maart 1945 werden de gebouwen van de Veiling zo zwaar beschadigd dat het bedrijf moest worden verplaatst naar de kwekerij van Mayland.

Nadat de Britse troepen binnenmarcheerden, moesten ook zij door de Veiling bevoorraad worden. Als tegenprestatie zorgden de Britten voor reisvergunningen en leveringen van groentezaden uit Nederland. Na interne geschillen en bestuurswisselingen werd de coöperatie op 29 november 1957 bij besluit van de algemene vergadering ontbonden. De Volksbank staat nu op het voormalige terrein van de Veiling.

Lit.: Antonius Mayland, Die Veiling in Bocholt, in: UNSER BOCHOLT Jg.41 (1990) H. 4, p. 32-36.

Margret Bongert (06/08/10 10:47 am)

Katoenspinnerij van Velsen

De katoenspinnerij Velsen werd op 23 januari 1889 ingeschreven in het handelsregister. In het oprichtingsjaar werd meteen begonnen met de bouw van het bedrijf tussen Westend en Aa, dat zich later als spinnerij, twijnerij en zagerij zou specialiseren in kettinggarens met drie cilinders. Na het overlijden van enkele vennoten werden na een registratie in 1903 nieuwe vennoten in het bedrijf opgenomen. De beoogde opvolger van Max von Velsen, zijn zoon Karl, sneuvelde als gevechtspiloot in de Eerste Wereldoorlog. Een van de gevolgen hiervan was dat de spinnerij na de oorlog nooit meer echt op gang kwam. Het bedrijf werd in 1934 gesloten.

Literatuur: Eduard Westerhoff, Die Bocholter Textilindustrie. Unternehmer und Unternehmen, 2e herziene druk, Verlag Temming Bocholt 1984, p. 68.

Johann Telaar (22.12.08 13:41)

– Venen

1) De Venn was een moerassige heidewoestenij ten noorden van Barlo, die deel uitmaakte van een uitgestrekt heidelandschap aan beide zijden van de staatsgrens van de Kùlve in het oosten tot de Kreuzkapelle in het westen. Het werd gekenmerkt door een ontoegankelijk struikgewas van heide, brem, jeneverbes en kreupelhoutdennen met verraderlijke gaten in de grond. In de eerste helft van de 20e eeuw broedde en broedde hier nog het nu grotendeels uitgestorven korhoen. Rond 1950 werd het veen drooggelegd en gecultiveerd.

2) In het algemeen werden onbegaanbare, moerassige heide- en veengebieden ook wel vennen genoemd, zoals het Reyerdingvenn en het Suderwicker Venn. Het gebruik ervan werd geassocieerd met gebruiken zoals het luiden van de veenbel.

Literatuur: Otto Steiner, Im Fenn, in: UNSER BOCHOLT Jg. 2 (1951) H. 6, p. 127-130.

– Venen rinkelen

De "Vänelüden" was bedoeld om degenen die zich in de nabijgelegen vennen bevonden te laten zien wanneer het tijd was om terug te keren uit het onbegaanbare en verwarrende terrein voordat duisternis en opkomende mist oriëntatie onmogelijk maakten. Voor de schemering luidde de koster namens de stad Bocholt de klok van St George. Al in 1584 werd uit de stadskas 4 Thlr. per jaar betaald aan de koster voor dit avondgelui, dat waarschijnlijk oorspronkelijk verbonden was met het sluiten van de stadspoorten. Op 6 maart 1894 besloten de gemeenteraadsleden om het avondkrieken af te schaffen.

Literatuur: Anna Lindenberg, Vom Fennläuten und was damit zusammenhing, in: UNSER BOCHOLT Jg. 2 (1951) H. 12, pp. 235-237.

– Vereniging voor Duitse Herdershonden (SV) e. V.

Bocholt lokale groep De Verein für Deutsche Schäferhunde e. V. Bocholt lokale groep werd opgericht op 23 februari 1921 in aanwezigheid van 15 leden en geregistreerd bij de overkoepelende organisatie in München als de Bocholt en omgeving lokale groep. In die tijd werden er op zondag regelmatig trainingen gehouden op de Hünting in Bocholt om de Duitse Herders te trainen. In 1967 werd het enorme clubhuis met

trainingsveld voltooid aan de Wiener Allee, dat vandaag de dag nog steeds in gebruik is.

Vandaag de dag heeft de lokale groep 33 leden met ongeveer 35 honden. De honden kunnen op dinsdag, donderdag, zaterdag en zondag getraind worden onder begeleiding van een trainer. Er worden regelmatig prestatieproeven gehouden voor hulp- en beschermhonden niveau 1, 2 en 3 en voor speurhonden niveau 1 en 2. De club neemt ook deel aan fokshows met licenties. Het grootste succes werd behaald in 1968 op de Siegerhauptzuchtschau in Mannheim met de herdershond Rommy vom Driland als raswinnaar tegen sterke concurrentie van over de hele wereld.

Lit.: Festschrift 80 Jahre Ortsgruppe Bocholt, Bocholt 2001.

Burghard Fehre (15.08.06 15:47)

— Vetter, Augustus

August Vetter werd op 19 februari 1887 geboren in Wuppertal-Elberfeld als oudste van 9 kinderen. Door de vroege dood van zijn moeder en de financiële situatie van het gezin kon hij niet naar school of de universiteit. Na zijn opleiding aan de Kunstnijverheidsschool in Elberfeld verdiende Vetter zijn brood als graficus en tekenaar tot het einde van de Eerste Wereldoorlog. Dankzij zijn privéstudie werd hij in 1912 toegelaten tot de Universiteit van München.

Hij studeerde filosofie en psychologie. In zijn publicaties behandelde hij de opvattingen van de filosofen Kant, Bergson, Nietzsche en Kierkegaard en vatte hij de bevindingen van de biologische antropologie van Jacob von Uexküll en Adolf Portmann samen met het filosofisch-antropologische denken van de oudheid en het christendom. Op aanbeveling van Gustav Kafka, filosoof en pedagoog, ontving August Vetter in 1930 een eredoctoraat van de TH Dresden. Twee jaar later nam hij Kafka's aanbod aan om aan zijn instituut aan de TH Dresden te werken. Vanwege "niet-Arische afkomst" moest Vetter in 1933 ontslag nemen bij de universiteit. In 1934 bood de psycholoog Felix Krüger hem een assistentschap aan de universiteit van Leipzig aan, dat Vetter in 1939 onder druk van de nazi's moest verlaten.

Via psychiater Hans von Hattingberg kreeg Vetter een leerstoel aangeboden in karakterbeoordeling aan het Berlijnse Instituut voor Psychologisch Onderzoek en Psychotherapie. Van 1940 tot 1944 werkte hij als wetenschappelijk adviseur voor IG Farbenindustrie in Frankfurt/M. Op voorstel van Philipp Lersch werd Vetter in 1946 benoemd tot ereprofessor psychologie aan de Universiteit van München. In de loop van de herstelprocedure en bij besluit van het Ministerie van Binnenlandse Zaken werd hij in 1962 benoemd tot hoogleraar. Op 15 oktober 1976 overleed de filosoof en psycholoog Prof. Dr. August Vetter, een van de grote antropologische denkers van de 20e eeuw, in Ammerland aan het Starnbergmeer.

De beroepsschool voor sociale en gezondheidszorg, een gespecialiseerde school voor sociale pedagogie, opgericht in 1970 in Bocholt, Dinxperloer Str. 56, draagt zijn naam: August - Vetter - Berufskolleg.

– Viktoriastraße - Historische huizen

Huisnr. 36

Woonhuis van één verdieping in de stijl van het Wilhelminische tijdperk met een verlengd zadeldak. Gebouwd volgens een goedgekeurd plan uit 1898 voor Hermann Rehms. Aannemer August Hülskamp (1863 -1947). Bakstenen gebouw met drie tot twee vensterassen en rijk stucwerk. De gevels zijn verdeeld door pilasterlijsten en raamkozijnen. Centrale ingang met originele toegangsdeur benadrukt door gecanneleerde pilasters met beslag. Amfora en eikenbladornament op de bovendorpel van de deur. Boven de ingang op de zolderverdieping dwerghuisje met getoogd venster en geprofileerde stucomlijsting. Etiket 1907 in de gevel.

Achim Wiedemann (11.02.10 13:19)

– Conferentie St. Vincent

Toen de Caritas zoals we die nu kennen nog niet bestond, richtte de Franse priester en zalige Frédéric Ozanam in 1833 de Vincentiaanse Conferenties (VK) op, naar het voorbeeld van Vincent de Paul (1581-1660). Ozanam geloofde dat het de plicht van elke christen was om mensen in nood te helpen. Hulp moest collectief gepland en geboden worden. Zijn invloed sloeg aan. Vandaag de dag worden er over de hele wereld VC's georganiseerd. In Duitsland zijn er 300 conferenties in 15 bisdommen met ongeveer 5.000 leden.

Het VK bestaat ook in het bisdom Münster sinds 1849, waar momenteel 19 conferenties geregistreerd zijn. In Bocholt werd de eerste VK opgericht in 1873 in de parochie van St George, gevolgd door andere in 1899 in Liebfrauen en St Joseph. Joseph. Na verloop van tijd gaven deze drie Vincentiaanse Conferenties hun liefdadigheidswerk echter op. De Vincentiusconferentie is al meer dan 75 jaar actief in Bocholt. Ze werd op 17 december 1934 opgericht door Johann Klein-Übbing, die er 40 jaar voorzitter van was. De eerste pastoor van St. Cross, pater Heinrich Becking, behoorde tot de oprichtersgeneratie. Sinds die tijd zijn de latere priesters van St. Cross ook actief geweest in het Verenigd Koninkrijk als leden van de adviesraad. Na de fusie met de parochie Liebfrauen in 2008, leverde deze laatste ook de geestelijke adviesraad. Ten tijde van de oprichting in 1934 ging het niet goed met de

minderbedeelden in Bocholt. Daarom besloot de Vincentiaanse Conferentie voedselbonnen te geven aan mensen in nood. Halverwege de jaren tachtig kwamen er ook passieven, sponsoren, bij de VK.

Er werd besloten hulp te bieden aan behoeftigen in Mexico, Colombia en Ethiopië en aan leprapatiënten in Azië en Afrika. Na verloop van tijd kreeg het werk steeds meer erkenning en nam het aantal ondersteunende leden toe. Toen in de jaren negentig de communistische regimes in Oost-Europa werden opgeheven, werden ook daar Vincentiaanse Conferenties opgericht. In 2000 tekenden de Vincentiaanse Conferenties van het Heilig Kruis in Bocholt en Misentea in Roemenië een samenwerkingsovereenkomst. Er waren grote communicatieproblemen, maar de Duitse franciscaanse zuster Dolore uit de naburige stad Frumoasa in Roemenië wist de situatie te verhelpen. Zij leidt daar het "Holy Family" kindertehuis, waar straatkinderen en weeskinderen een nieuw thuis vinden. Zuster Dolore ondersteunt nu het contact tussen Bocholt en Misentea en omgekeerd, de Vincentiaanse Conferentie Bocholt ondersteunt haar gelijkgestemde collega's daar en het kindertehuis in Frumoasa. Vrijwillige actieve en passieve leden en andere giften, bijv. bij de deurcollecte in St. Cross en bij benefietconcerten, zorgen voor de noodzakelijke hulp voor de hulpbehoevenden in Bocholt en Roemenië.

Lit.: Bocholter Borkener Volksblatt van 19/08/2009, 22/08/2009, december 2009 en 18/01/2010.

www.vk-hl-kreuz-bocholt.de ;
www.heiligenlexikon.de

Bron: Mondelinge informatie van de heer Wilfried Notten, bestuurslid van de Vinzenz-Konferenz Hl.Kreuz.

Annemarie Rotthues (28.09.10 10:49)

— Visie 2005 - het "grensloze" koor

Al meer dan dertig jaar voelt het VISION-koor uit Dinxperlo / Bocholt-Suderwick zich "grensloos" in de waarste zin van het woord. Jonge muzikanten uit Suderwick en Bocholt maken al deel uit van het koor sinds de oprichting als jongerenkoor van de katholieke parochies van Dinxperlo en Breedenbroek.

De toen nog rigide landsgrens tussen Duitsland en Nederland speelde hier geen rol. Moderne, voornamelijk gewijde muziek met verfrissende melodieën en ritmes verenigde de jongeren van het "Jongerenkoor" over nationale grenzen heen. Optredens in kerkdiensten, concerten, succesvolle koorwedstrijden en reizen, evenals drie LP-

opnames, hebben geresulteerd in een heel speciaal geluid dat van alle kanten met grote bewondering en enthousiasme is ontvangen.

Dit was onder andere te danken aan de uitzonderlijke solisten bij zowel de zangers als het begeleidende combo. Verschillende dirigentenwisselingen voedden steeds de optredens van de groep. Toen na enkele jaren de naam VISION werd gevonden voor het koor, dat gemiddeld 50 leden telde, was dit ook het programma: ze waren hun aanvankelijke jeugdigheid ontgroeid. De muziek bleef tijdloos jong, niet alleen gekenmerkt door haar constante kwaliteit maar ook door de diepte van haar teksten.

De muziek blijft zowel zeer geraffineerd als inspirerend fris en vrolijk. Over alle grenzen heen wordt een steeds groeiende schare fans altijd meegesleept door VISION. In de afgelopen jaren zijn drie cd's uitgebracht. Grote successen werden gevierd tijdens concerten in bijvoorbeeld het Städt. Bühnenhaus Bocholt, in de aula van het St. Joseph-Gymnasium, in Dinxperlo, Borken, Groenlo ...

Het project "VISION's Joseph" gebaseerd op de beroemde musical "Joseph" werd in de pers geprezen als uiterst professioneel. VISION kan trots zijn, maar VISION is blij om samen muziek te maken. VISION kent geen grenzen: de repetities vinden plaats in Suderwick, Duitsland. De "officiële taal" is Nederlands.

Ref: Angelika Hoven, Vision 2005, in: UNSER BOCHOLT Jg.56 (2005), H.4 (Kultur in Bocholt, 1. Teil), p.67.

Angelika Hoven (31.03.08 16:48)

— Vogelliebhaber Bocholt und Umgebung e. V.

Op 14 februari 1970 richtten 15 vogelliefhebbers uit Bocholt en omgeving in het restaurant "Zur Klause" in Bocholt de Vogelvereniging op. Er werd besloten om één keer per jaar een vogelshow te organiseren. Sindsdien hebben de kwekers van de club talrijke titels en goede klasseringen behaald met hun vogels op nationale en internationale shows en kampioenschappen, waaronder Duits kampioen, wereldkampioen en tweede. Vanaf de oprichting tot 1992 organiseerde de club 22 grote internationale vogelshows, elk met meer dan 1000 vogels. Deze traditie werd voortgezet vanaf het jaar 2000. In de meer dan 2500 vierkante meter grote Aa See Halle in Bocholt worden opnieuw grote internationale tentoonstellingen gehouden met medewerking van de imkerverenigingen uit Bocholt en Rhede, de Duitse Orchideeënvereniging Oberhausen Groep, de Bonsai Werkgroep, de Bocholtse Vissersclub, het Natuurleercentrum, evenals de Vereniging van Rashaenders en de Roofvogelfokkers.

— Wereld vogeltentoonstellingen in Bocholt

De 1e Bocholt en 26e Wereld Ornithologische Tentoonstelling vonden plaats van 27 januari tot 5 februari 1978. 40.000 betalende bezoekers zagen ongeveer 14.000 vogels in 5.000 kooien uit 22 landen die aangesloten waren bij de Confederation Ornithologique Mondiale (COM). Het evenement werd gehouden in het gymnasium van de Euregio.

De 2e Bocholt en 42e Ornithologische Wereldtentoonstelling van de COM vond plaats van 28 januari tot 6 februari 1994 onder auspiciën van de voorzitter van de Bondsdag, Prof. Dr. Rita Süßmuth, in het gymnasium van het Euregio-Gymnasium en in tenten die speciaal voor deze tentoonstelling waren opgezet. Radio (WMW) en televisie (ARD, ZDF, SAT 1 en ORF) deden verslag van het evenement met ongeveer 18.000 vogels uit 18 landen.

Lit:

Werner

- Derksen, 42e World Bird Show 1994 in Bocholt, in: UNSER BOCHOLT, vol. 45 (1994) p. 2, pp. 48-51.

Rudolf

- Neise, Die 26. Vogelweltausstellung 1978 in Bocholt, in: UNSER BOCHOLT, vol. 29 (1978) p. 2, pp. 38-40.

%

\$6

Burghard Fehre (20/07/10 10:34 am)

Lucy Vollbrecht-Büschlepp

Lucy Büschlepp werd op 20 december 1917 in Bocholt geboren als enig kind van een gemeenteopzichter. Ze bezocht het Marienlyzeum, slaagde voor haar Abitur in 1937 en ging vervolgens van 1939 tot 1941 naar de Folkwang School of Design in Essen. In 1942 trouwde ze met Heinz Vollbrecht en vanaf dat moment droeg ze de dubbele naam Vollbrecht-Büschlepp.

Het huwelijk bracht een dochter voort. Het huwelijk eindigde echter snel toen Vollbrecht in de oorlog stierf. De wederopbouw van Bocholt en de daaropvolgende uitbreiding van de stad zijn op veel manieren verbonden met het artistieke werk van Vollbrecht-

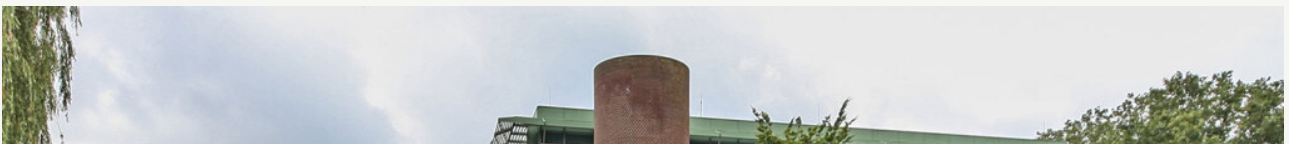
Büschlepp: Zichtbaar in en op openbare gebouwen zijn bijvoorbeeld mozaïeken in de pauzemaal van het gymnasium Euregio en de vakschool bij de watertoren, de tabernakelstèle, altaartafel, koorgestoelte en kloosterrooster evenals ramen in de kloosterkerk St Clare, een vloermozaïek in de Hl. Clare, een vloermozaïek in de Hl. Cross

Church, de medaillonramen in de Grote Zaal van het historische stadhuis, de gebrandschilderde ramen in de entreehallen van St Mary's Grammar School en St George's Grammar School, alle ramen in de Mussum Church of Our Lady of Consolation.

Vollbrecht-Büschlepp creëerde ook openbare kunst buiten Bocholt, bijvoorbeeld de ramen en het mozaïek met wijnranken op de muur van de St. Martinikerk in Wesel en het bronzen beeldhouwwerk bij het familieopvoedingscentrum, een mozaïekfries in de Salvatorkapel in Münster en het familiegraf van de Hartmanns op de Marienthalbegraafplaats in Hamminkeln. Wandkleden, aquarellen, tekeningen en collages van haar zijn privébezit en alleen toegankelijk voor het grote publiek in tentoonstellingen.

Veel commerciële prenten en tekeningen zijn te vinden in de uitgaven van het tijdschrift UNSER BOCHOLT, waarvoor ze tot haar dood meer dan vier decennia werkte. In 1983 werd Lucy Vollbrecht-Büschlepp geëerd met de bronzen gedenkplaat van de stad Bocholt en in 1992 met het Bundesverdienstkreuz op lint voor haar artistieke werk en voor haar decennialange inzet voor de Verein für Heimatpflege en de Euregio-Kunstkreis. Ze overleed in haar woonplaats op 3 oktober 1995 op 77-jarige leeftijd. Op 27 april 2006 doopte het stadsdeelbestuur Mitte de straaddriehoek Osterstraße/Langenbergstraße/Südmauer om tot Lucy-Vollbrecht-Büschlepp-Platz.

Gerhard Schmalstieg (14.02.07 09:21)

Neem contact met ons op

Oliver Brenn

Kultur und Archiv

Kultur und Bildung

[Stuur e-mail](#)

[+49 2871 953-2174](#)

Over de stadsencyclopedie

De stadsencyclopedie werd in 2003 door een werkgroep onder leiding van de toenmalige stadsarchivaris Dr. Hans-Detlef Ooppel gelanceerd en aan het publiek gepresenteerd.

Stadt Bocholt - Der Bürgermeister

Kaiser-Wilhelm-Straße 52-58, 46395 Bocholt

www.bocholt.de

Instagram: @stadt.bocholt | Facebook: fb.com/stadt.bocholt

Interessante artikelen en bijdragen werden verzameld uit verschillende publicaties, waaronder het lokale tijdschrift "Unser Bocholt" van Bocholt, dat nog steeds regelmatig wordt uitgegeven door de Verein für Heimatpflege.

© Bruno Wansing